

Весна, розкрились небеса

Володимир Свідзінський

Весна. Розкрились небеса.
Збудилось все, що жити здібне.
І от згортають діти знов
Торішнє листя непотрібне.

Веселі діти: гомін, сміх...
Вони весні служити раді.
Нехай тепер трава росте —
Ніщо не буде на заваді.

Та смутен я дивлюсь на те.
Не знаю сам я із-за чого,
А так мені, мов ті граблі
Черкаються до серця мого.